

Special Olympics Nationale Spelen

‘Kevin wil altijd harder’

Tijdens de Special Olympics Nationale Spelen in juni strijden sporters met een verstandelijke handicap tegen elkaar in veertien sporten, waaronder wielrennen. Kevin Wester (17) is een van de deelnemers. “Ik wil weer kampioen worden.”

Tekst: Pieter van der Meer / Foto's: Robert van Willigenburg

Kevin wil later prof worden. “Zware koersen, daar ben ik goed in”, zegt hij. “Koersen met steile hellingen, veel strijd en veel kracht. Ik heb wel kracht, maar ik wil nog meer kracht hebben.” Hij denkt aan wedstrijden als Parijs-Roubaix of andere koersen in Frankrijk of Italië. “Maar dan hoef ik toch niet altijd mee?” vraagt vader Dick. “Dat mag, maar dat hoeft dan niet. Daar heb je dan sponsors voor.” Kevins geel met witte tricot van wielervereniging Noord-Holland staat anders al aardig vol met logo’s. Hij glundert als hij zelf nog eens naar zijn shirt kijkt. “Een paar jaartjes wachten en dan komt het allemaal vanzelf.”

‘Ik ben er niet’

Kevin Wester heeft een ernstige verstandelijke beperking. “Hij is zeventien, maar zijn denk- en werkniveau ligt tussen de vier en vijf jaar”, legt vader Dick uit. “Hij wordt waarschijnlijk niet wijzer. In het begin zeiden ze dat hij waarschijnlijk niet eens zou kunnen lopen. Als je ziet wat hij nu kan, is dat al geweldig.”

Wat heet: van 4 tot en met 6 juni doet de jonge wielrenner uit Alkmaar mee aan de Special Olympics Nationale Spelen in Venlo. “Ik heb er erg veel zin in, maar ik zie er ook wel tegenop.” Ook zijn vader zegt dat de Special Olympics altijd wel spannend zijn. “Het zijn toch de speciale wedstrijden in het jaar. Het leuke is ook dat ze in divisies starten. Ze moeten eerst een tijd neerzetten.” Kevin: “Dan win ik meestal.” De vijf of zes die qua tijd dicht bij elkaar zitten, rijden dan tegen elkaar. Zo heeft iedereen kans op een medaille. Er bestaan ook Regionale Spelen. “Dan zijn de divisies soms maar drie man groot, maar dat is bij de Special Olympics Nationale Spelen niet zo.”

De verwachtingen van Kevin zijn niet mals. “Ik wil weer kampioen worden”, zegt hij zonder aarzelen. “Daar traint hij ook wel weer hard voor”, vult zijn vader hem aan. “Ja, we moeten veel trainen de komende tijd. Op kracht en veel zwaar trainen.” En op de tijdrif, zegt zijn vader, want een korte tijdrif van 5 kilometer is een van de onderdelen.

Als voorbereiding wordt half april een trainingskamp belegd in Soest vanuit I.D. Cycling, waarbij I.D. staat voor *Intellectual Disability*. Vanuit Stayokay Soest wordt op vrijdag al een losrijrondje gereden. Kevin laat

Kevin is klaar voor op de trainingsrit

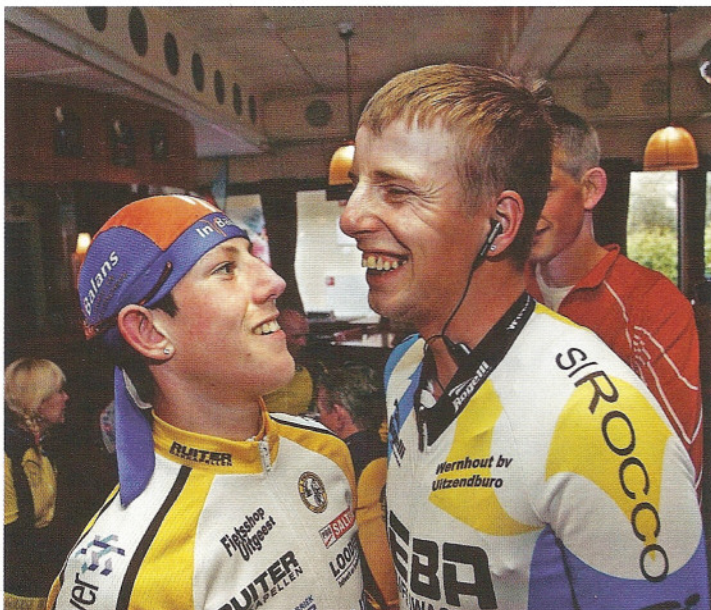
met trots zijn Giant OCR zien, met zijn naam in grote krulletters op de bovenbuis. Even later leest iemand van de begeleiding de namen op, om te kijken of iedereen aanwezig. “Ik ben er niet”, klinkt het een paar keer grinnikend bij het noemen van een naam. Na het gezamenlijk uitroepen van de kreet “op de pedalen”, gaat de groep van dertig renners en begeleiders in verschillende clubkleding op weg. Tussen het bonte gezelschap rijdt ook een tandem en een jongen op een grote driewieler. Kevin rijdt meteen naar voren. Hij rijdt graag voorin. Dick Wester waarschuwt bij het oprijden van het fietspad maar even dat je soms een beetje moet oppassen met jongens die niet helemaal recht fietsen. “Ze kunnen soms ineens naar links zwiepen”, zegt hij. Het is voor hem ook

Peter heeft een Trek. Maar op de onderbuis zit een sticker van Selle Italia, dus is het een Italiaanse fiets

even wennen in de grote groep. Hij fietst meestal alleen met Kevin. Samen fietsen ze lange afstanden van soms wel tachtig kilometer vanuit hun woonplaats Alkmaar. “Ik vind het geweldig om met hem te rijden. Het is toch gezellig. Als we een lange afstand rijden, nemen we een broodje mee en gaan we ergens koffie drinken. Helemaal fantastisch.”

Grote voorbeeld

Het fietsen begon voor Kevin op de mountainbike, vertelt zijn vader. “We hadden gezien dat ze bij het Sportpaleis in Alkmaar naast de wielerveenbaan een mountainbikeparcours hadden. Eerst zeiden ze dat het voor Kevin niet kon, maar later las ik een oproep in de krant voor een proefles mountainbiken voor kinderen met een verstandelijke beperking.” Kevin ging al snel wedstrijdje rijden, die hij regelmatig won. Niet alleen op de mountainbike, ook op de weg en op de wielerveenbaan van Alkmaar. Zijn grote voorbeeld is dan ook Theo Bos. “Ik heb een keer op zijn fiets gezeten, dat vond hij helemaal niet erg”, vertelt Kevin vol trots. Dick: “Theo trainde toen nog veel in Alkmaar en Kevin woonde zowat op de wielerveenbaan.” Terwijl Kevin voorin de groep blijft fietsen, stelt een jongen met wild haar en een flinke baard zich voor als Peter. “Ik rij op een Italiaanse fiets. Hij is speciaal in Italië gemaakt”, zegt hij. Dat Peter op een Trek rijdt, doet er

Er mag ook gelachen worden tijdens het speciale trainingskamp in Soest

Kevin op zijn vaste plek: vooraan het peloton

niet toe. Op de onderbuis heeft hij een stickertje geplakt van Selle Italia, dus is het een Italiaanse fiets.

Dick let ondertussen goed op zijn zoon, die een paar meter voor hem rijdt. "Voeten plat, Kevin", roept hij naar zijn zoon, die met zijn schoenzolen naar achteren fietst. Met de aanwijzing probeert Dick het gevolg van Kevins X-benen te compenseren. Hij maakt zelf ook aanpassingen aan Kevins schoenen. "Ik heb de binnenkant van zijn schoenen iets ingesne- den, zodat hij zijn voeten beter op de pedalen kan neerzetten."

Echte sprinter

Dick roept dat Kevin in zijn lijn moet blijven rijden. Hij lijkt niet alles te horen. Kevin concentreert zich op het wiel voor hem. Hij rijdt diep in de beugels, als een sprinter die zijn kans afwacht. Als de weg bij de Piramide van Austerlitz iets omhoog loopt, mag Kevin even ontsnappen. Zijn fiets gaat alle kanten op, maar vooral hard naar voren. Bergop kan zijn vader hem dan vaak ook niet meer bijhouden. "Hij wordt steeds sterker."

Terug in Stayokay zegt Kevin dat hij zich vandaag toch wel moest inhouden. Op zaterdag hoopt hij tijdens een langere tocht harder te kunnen fietsen. "Kevin wil altijd harder", zegt zijn vader. "Ik ben een echte sprinter", zegt Kevin zelf. Hij weet ook welk moment hij moet kiezen om weg te sprinten. "Als ze weggaan, ga ik mee en dan spring ik weg. En dan

Kevin rijdt diep in de beugels, als een sprinter die zijn kans afwacht

ben ik zo snel, dan ben ik in een seconde weg." Hij valt ook wel eens in de koers. "Dat hoort erbij", volgens Kevin. Zijn vader vindt het daarom wel eens eng als Kevin in een groep rijdt: "Ik vind het belangrijkste dat hij over de streep gewoon van zijn fiets kan stappen." Kevins antwoord daarop: "Dat kan iedereen."

Drie dagen pure sport

Special Olympics Nationale Spelen is een tweejaarlijks terugkerend evenement, dat één jaar voor de Special Olympics World Games (volgend jaar in Athene) wordt gehouden. Er doen van 4 tot 6 juni meer dan 2000 sporters mee. Het doel van dit breedtesportevenement is volgens Ragna Schapendonk van Special Olympics Nederland tweeledig. "We willen verstandelijk gehandicapten de mogelijkheid bieden om tegen elkaar te sporten en we willen uitstralen dat verstandelijk gehandicapten topprestaties kunnen leveren." De meeste mensen weten volgens haar niets van verstandelijk gehandicapten die aan sport doen. "Ik heb wel de vraag gekregen of ze dan wel binnen de lijnen blijven zwemmen."

Van de veertien sporten op het programma zijn zwemmen en atletiek de grootste. Het wielrennen is nog relatief nieuw. Er zijn vier wieleronderdelen: 2 kilometer tijdrit, 5 kilometer tijdrit, 5 kilometer wegwedstrijd en 10 kilometer wegwedstrijd. Voor Kevin Wester zijn dat korte afstandjes. Hij zou volgens zijn vader best wat langere koersen willen rijden. "Voor de lange afstand is vooralsnog weinig competitie", zegt Schapendonk. Bij de Special Olympics maakt elke deelnemer kans op goud, omdat ze strijden op hun eigen niveau, dat wordt bepaald in een wedstrijd vooraf. Het is daardoor volgens Schapendonk niet te vergelijken met topsport, waar er maar één de winnaar kan zijn. Maar de beleving bij de deelnemers is er niet minder om.

"Ze stralen trots en inspiratie uit. Je kunt ze zien genieten van sport. Dat is echt pure sport."

